

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie z wniosku skazanego **T. S.**
o wznowienie postępowania w sprawie V K .../11
Sądu Rejonowego w S.,
zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w S.
z dnia 19 czerwca 2012 r.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 5 grudnia 2013 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału
Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 listopada 2013 r.,

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. i art. 545 § 1 k.p.k., przyjęcia wniosku sporządzonego przez T. S. o wznowienie postępowania w powyższej wskazanej sprawie po stwierdzeniu, że wniosek ten nie spełnia warunków formalnych jego dopuszczalności.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł T. S. Podniósł w nim, że został niesłusznie skazany, a także zarzucił zaskarżonemu zarządzeniu „obrazę przepisów prawa materialnego i dowodowego”. Nadmienił także, że sądy nie

uwzględnili tego, że „obecnie przebywa na Oddziale Terapeutycznym Zakładu Karnego” i leczy się psychiatrycznie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne, i to w stopniu oczywistym.

Zaskarżone nim zarządzenie wydano w oparciu o obowiązujące, wskazane w jego podstawie, przepisy ustawy procesowej.

Jeden z nich, to jest przepis art. 545 § 2 k.p.k., wprowadza tzw. przymus adwokacko-radcowski dla sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. Oznacza to, że tylko wniosek o wznowienie postępowania sporządzony przez adwokata lub radcę prawnego może być przyjęty do merytorycznego rozpoznania.

Przedmiotowy wniosek, sporządzony i podpisany przez samego T. S., tego wymogu ewidentnie nie respektuje, stąd zasadne, w oparciu o przepisy art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., odmówiono jego przyjęcia. Trafność tego zarządzenia warunkuje nadto fakt, iż wyznaczony – w związku z wnioskiem skazanego – obrońca z urzędu nie znalazł podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania na rzecz skazanego. To swoje przekonanie – wnikliwie i rzetelnie – uzasadnił. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że obrońca ten wadliwie wykonał swoje obowiązki. Skazany otrzymał odpis tej informacji obrońcy i został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku poprzez dochowanie wymogu z art. 545 § 2 k.p.k. – pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k 47 w/w akt), mimo to, braku tego nie usunął. Stąd też procesową koniecznością, wynikłą z obowiązujących już przywołanych przepisów, stało się wydanie zaskarżonego zarządzenia.

Z tych to względów, orzeczono jak wyżej.